

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7806/2021
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца „Теленор“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Милован Ђурић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради дуга по тужби и утврђења ништавости по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 944/21 од 29.07.2021. године, у седници одржаној 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 944/21 од 29.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 944/21 од 29.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 1446/19 од 04.06.2020. године, исправљеном решењем истог суда П 1446/19 од 02.04.2021. године, ставом првим изреке, одржано је на снази у целини решење о извршењу Јавног извршитеља Драгана Петровића из ... И.Ивк. бр. 851/2018 од 21.12.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог-противтужиоца АА из ... против тужиоца-противтуженог „Теленор“ д.о.о. Београд, да се утврди да је ништава одредба члана 11. став 2. Општих услова пружања и коришћења услуга у јавној мобилној телекомуникационој мрежи „Теленор“ д.о.о. Београд од 02.11.2015. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени-противтужилац да тужиоцу-противтуженом плати трошкове парничног поступка у износу од 65.940,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 944/21 од 29.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног односно процесног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Сходно члану 404. Закона о парничном поступку –ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нема услова да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, јер се ревизијски наводи садржински односе на примену процесних одредби, не на примену материјалног права. Нема разлога који указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Из тог разлога је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке применом члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 21.12.2018. године, а вредност предмета спора је 182.000,92 динара. Противтужбу ради утврђења ништавости тужени је поднео 11.02.2020. године. Тужени у противтужби није означио вредност предмета спора, а то није учинио ни суд. У таквој ситуацији сходно члану 31. став 1. ЗПП, вредност предмета спора по противтужби идентична је вредности предмета спора по тужби и у конкретном случају износи 182.00,92 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић